

Dragi animatorji!

Ko sem se pripravljaj na tale zapis, je bil čas kislih kumaric okrog t.i. Družinskega zakonika. Mislim, da je to najbolj pravična ocena t.i. Zakona, saj obravnava vse drugo, samo družine ne. Daje pravice otrokom, daje pravice gejem, daje pravice enostarševskim družinam, daje pravice državi in daje pravice raznoraznim skupinam strokovnjakov.

Ampak s pravicami je tako, da so uravnotežene.

Ko nekje nekaj daš, si drugje nekaj prikrajšal. To je preprost zakon fizike.

Ob istem času ne morete biti hkrati tukaj in tam. Enostavno morate izbrati ali bodo namesto vas odločali razni strokovnjaki in „strokovnjaki“ ali pa boste smeli o sebi, svojih otrocih in s tem o vaši družini odločati vi.

Ko boste to uporabljali, bo razpravljanje že mimo.

Ne glede na rezultat referendumu bomo morali živeti naprej.

In v vsakem primeru bomo morali sprejemati odločitve.

Ne želim, da bi bila priložena projekcija samo deležna vzdih: „Neverjetno!“, čeprav ga zagotovo zasluži.

Sebi in vam želim postaviti izziv:

če je to uspelo njej, ki ji ne bi smelo, ki ji ne bi bilo potrebno, zakaj meni ne bi. Vsi njeni redki znanci bi jo pomilovali, se bi jim smilila, saj je resnično prizadeta. Ampak Bog ji je dal noge, da ji nadomestijo tudi roke.

In uporablja jih v božjo slavo, sebi v korist in nam v izpraševanje vesti.

Rojstvo brez rok je bilo njen talent, s katerim trguje.

Gospod ji na trgu ni naklonil samo enega dodatnega talenta, ampak je primaknil še to in ono. Dal ji je dovolj samozavestne in bogate starše, dal ji je potrebno vztrajnost, dal ji je samozavest ... še vsaj deset dodatnih talentov.

In meni? Meni je celo dal roke, dar za petje, veselje do dela z otroki, zrno vere, prijatelje animatorje, Oratorij ...

Pridigarsko se vprašam:

Ali že veš, dragi animator, kateri je tvoj talent, s katerim moraš na trg?

Rafo Pinosa
ZAO Maribor